

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 161/08-18

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 27. mája 2008 predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti D., a. s., so sídlom M., zastúpenej JUDr. M. K., M., vo veci namietaného porušenia jej základných práv zaručených v čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom a nekonaním Krajskej prokuratúry v Košiciach pri vybavovaní jej podnetu z 9. novembra 2007 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť spoločnosti D., a. s., o d m i e t a ako neprípustnú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 25. februára 2008 doručená sťažnosť spoločnosti D., a. s. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie svojich základných práv zaručených v čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Krajskej prokuratúry v Košiciach (ďalej len „krajská prokuratúra“) pri vybavovaní jej podnetu z 9. novembra 2007.

Z obsahu sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľka podala 9. novembra 2007 Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) „*podnet na podanie mimoriadneho dovolania*“.

Podnet bol generálnej prokuratúre doručený 21. novembra 2007. Tá 26. novembra 2007 sťažovateľke oznámila, že o spôsobe vybavenia jej podnetu bude písomne vyrozumená krajskou prokuratúrou.

Podľa sťažovateľky krajská prokuratúra jej podnet do podania sťažnosti ústavnému súdu nevybavila ani ju neupovedomila o predĺžení dvojmesačnej lehoty na jeho vybavenie, čím podľa jej názoru došlo k porušeniu jej základného práva na „*spravodlivé prejednanie vecí v primeranej lehote podľa čl. 46 (1), čl. 48 (2) Ústavy Slovenskej republiky*“, a preto sa so svojou sťažnosťou obrátila na ústavný súd.

Vzhľadom na uvedené sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie rozhodol týmto nálezom:

„1. Základné právo spoločnosti D. a. s., podľa čl. 46 (1), čl. 48 (2) Ústavy Slovenskej republiky nekonaním Krajskej prokuratúry v Košiciach vo veci sp. zn. VI/2 Pz 556/07 porušené bolo.

2. JUDr. M. K. priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 7 938,- Sk (...) ktoré je KP v Košiciach povinná vyplatiť právnemu zástupcovi JUDr. M. K., Advokátska kancelária, M., do 3 dní od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd účinne poskytuje a na použitie ktorých je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

V prvom rade treba poznamenať, že podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde je ústavný súd viazaný návrhom sťažovateľky, ktorá je v tomto prípade zastúpená kvalifikovaným právnym zástupcom. Preto v danej veci ústavný súd rozhodoval o porušení tých práv (čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy) a v súvislosti s tým nekonaním (postupom

krajskej prokuratúry), vyslovenia porušenia ktorých sa sťažovateľka domáha v návrhu na rozhodnutie, t. j. v petite sťažnosti.

Podľa § 31 ods. 1 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“) prokurátor preskúmava zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, prokurátorov, vyšetrovateľov, policajných orgánov a súdov v rozsahu vymedzenom zákonom aj na základe podnetu, pričom je oprávnený vykonať opatrenia na odstránenie zistených porušení, ak na ich vykonanie nie sú podľa osobitných zákonov výlučne príslušné iné orgány.

Podľa § 31 ods. 2 zákona o prokuratúre podnetom sa rozumie písomná alebo ústna žiadosť, návrh alebo iné podanie fyzickej osoby alebo právnickej osoby, ktoré smeruje k tomu, aby prokurátor vykonal opatrenia v rozsahu svojej pôsobnosti, najmä aby podal návrh na začatie konania pred súdom alebo opravný prostriedok, aby vstúpil do už začatého konania alebo vykonal iné opatrenia na odstránenie porušenia zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov, na ktorých vykonanie je podľa zákona oprávnený.

Podľa § 32 ods. 2 druhej vety zákona o prokuratúre ak písomne podaný podnet nebol podaný osobne, doručenie podnetu potvrdí prokurátor podávateľovi podnetu najneskôr do 10 dní od jeho doručenia.

Podľa § 32 ods. 3 zákona o prokuratúre ak na vybavenie podnetu je príslušný iný prokurátor alebo iný orgán, prokurátor, ktorý prijal podnet, bez zbytočného odkladu, najneskôr do 10 dní od doručenia podnetu, postúpi podnet na vybavenie príslušnému orgánu alebo príslušnému prokurátorovi. Túto skutočnosť súčasne písomne oznámi podávateľovi podnetu. Podľa § 33 ods. 1 zákona o prokuratúre prokurátor je povinný vybaviť podnet do dvoch mesiacov od jeho podania. V odôvodnených prípadoch rozhodne o predĺžení tejto lehoty bezprostredne nadriadený prokurátor.

Podľa § 33 ods. 2 zákona o prokuratúre prokurátor upovedomí podávateľa podnetu v lehote ustanovenej v odseku 1 o spôsobe vybavenia podnetu. V rovnakej lehote upovedomí podávateľa podnetu o predĺžení lehoty na jeho vybavenie.

Podľa § 34 ods. 1 zákona o prokuratúre podávateľ podnetu môže žiadať o preskúmanie zákonnosti vybavenia svojho podnetu opakovaným podnetom, ktorý vybaví nadriadený prokurátor.

Predmetom sťažnosti v konaní pred ústavným súdom je namietané porušenie základných práv sťažovateľky podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy postupom krajskej prokuratúry pri vybavovaní jej podnetu z 9. novembra 2007 na „*podanie mimoriadneho dovolania (...) proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 22. 3. 2007, č. k. 3 Cob/49/2006-159 (...)*“.

Z obsahu sťažnosti zároveň vyplýva, že sťažovateľka namieta porušenie označených základných práv v súvislosti s nerešpektovaním príslušných ustanovení zákona o prokuratúre krajskou prokuratúrou, ktorá v konaní o jej podnete nedodrжала dvojmesačnú lehotu na jeho vybavenie, a pritom nedošlo zo strany nadriadeného prokurátora k upovedomeniu sťažovateľky o predĺžení tejto lehoty.

Konkrétne v danom prípade - namietaného porušenia základného práva na inú právnu ochranu (čl. 46 ods. 1 ústavy) a rovnako aj základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietrahov (čl. 48 ods. 2 ústavy) - považuje ústavný súd opakovaný podnet podľa § 34 zákona o prokuratúre za právny prostriedok, ktorý sťažovateľke zákon na ochranu jej základných práv a slobôd účinne poskytuje a na použitie ktorého je oprávnená, t. j. sťažovateľka mala možnosť požiadať o preskúmanie zákonnosti vybavenia svojho podnetu (podľa § 34 ods. 1 zákona o prokuratúre) vrátane dodržania zákonných lehôt (obdobne napr. II. ÚS 125/08).

Použitie tohto právneho prostriedku je v zmysle § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde jedným z atribútov prípustnosti sťažnosti podľa čl. 127 ústavy, a teda aj podmienkou

konania vo veci individuálnej ochrany základných práv a slobôd pred ústavným súdom. Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka nepožiadala o preskúmanie zákonnosti vybavenia svojho podnetu z 9. novembra 2007 opakovaným podnetom podľa § 34 ods. 1 zákona o prokuratúre nadriadeným prokurátorom (generálnou prokuratúrou), ak podľa nej krajská prokuratúra porušila jej základné práva podľa označených článkov ústavy, bez ohľadu na to, že jej podnet bol už predtým odstúpený na vybavenie krajskej prokuratúre práve generálnou prokuratúrou.

Z obsahu sťažnosti a ani z jej príloh tiež nevyplýva, že by k nesplneniu podmienky ustanovenej v § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde došlo zo strany sťažovateľky z dôvodov hodných osobitného zreteľa, preto ústavný súd odmietol jej sťažnosť ako neprípustnú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti v celom rozsahu bolo už bez právneho významu, aby ústavný súd rozhodoval o ďalších požiadavkách sťažovateľky.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. mája 2008